

kirkelig Henseende. Vi har jo her i Landet indenfor Folkekirken Valgmenighederne, hvor Forholdet mellem Præst og Menighed ordnes paa denne Vis; men den Tanke, at samtlige folkekirkelige Menigheder her i Landet skulde kunne blive stilledes ganske paa samme Maade, saaledes at Forholdet mellem Præst og Menighed blev afgjort rent lokalt, anser jeg for praktisk uigennemførlig.

Det ærede Medlem fra Hornslet (Povlsen) ankede ganske særlig over §§ 5 og 8. Jeg skal ikke opholde mig ved det ærede Medlems overmaade stærke Angreb paa den sproglige Affattelse. Ethvert Bidrag til en forbedret Affattelse af Lovforslaget med Hensyn til Sproget vil naturligvis blive modtaget med Taknemmelighed fra alle Sider. Men i §§ 5 og 8 mente det ærede Medlem at finde vanskelige Ting og farlige Ting. Jeg vil gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at i § 5 er der Tale om Undersøgelse og Tiltale mod en Præst for Overtrædelse af de ham som saadan paahvilende Pligter med Hensyn til Lære og Levned. Der er altsaa, hvis man særlig henholder sig til Udtrykket „Levned“, ikke Tale om saadanne Overtrædelser, som kan komme for de almindelige borgerlige Retter, men der kan være Tale om andre Forhold, og det gør dog en Forskel. Jeg synes derfor, at §§ 5 og 1 ikke kan komme i nogen formel Modsetning til hinanden. Hvad § 8 angaar, finder jeg, at det ærede Medlem har misforstået denne Paragraf noget. Jeg forstod det ærede Medlem saaledes, at han mente, at en Biskop ifølge § 8 kunde forlange en Præsts Afskedigelse, og at Biskoppen paa en Maade kunde træde direkte frem overfor Kongen, der jo skal foretage Afskedigelsen. Det kan Biskoppen imidlertid slet ikke. I dette Tilfælde, som i alle andre Tilfælde, maa selvfølgelig Ministeren tage Ansvaret. Man kan ikke et Øjeblik være i Tvivl om, at selv med § 8 vil Ministeren have det fulde Ansvar for alle de Handlinger, der foretages.

Det ærede Medlem mindede om Ministeriets Stilling til den meget omtalte Arboe-Rasmussenske Sag i Fjor, og det ærede Medlem mente, at Ministeren havde skudt sig ind under Biskoppen i Viborg. Dette beror ogsaa i høj Grad paa en Misforstaaelse. Maa jeg ikke oplyse endnu

en Gang — jeg har gjort det adskillige Gange tidligere —, at denne Sag ligger rent formelt saaledes, at der rejses en Sag af Biskoppen, Sagen frafaldes af Biskoppen, og saa er der ingen Sag i Øjeblikket, og det ærede Medlem kan dog ikke mene, at Ministeren skulde rejse denne Sag. Derfor har der ikke været Tale om for Ministeriet eller Ministeren at skyde sig ind under Biskoppen, der har ikke været Lejlighed til at gøre noget saadant, thi denne Sag er stillet i Bero af den Tilsynsmand, der rejste den.

I det kommende Udvalg vil der jo blive Lejlighed til at forhandle om det Hovedspørgsmaal, jeg omtalte i Begyndelsen, de gejstlige Retters Bevarelse, og der er jo ogsaa, ikke blot i den i Dag stedfundne Debat, men ogsaa i selve Anmærkningerne til Lovforslaget, givet en Anledning til en saadan Drøftelse, hvad jeg selvfølgelig er overmaade villig til.

Det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (H. L. Møller) spurgte, om det var Mening med Udtrykkene i § 12, at kun Menighedsraadene kan paaanke Sagen til Højesteret. Det er det selvfølgelig ikke, men der er kun i § 12 foreskrevet, under hvilke Betingelser Menighedsraadene kan gaa til Højesteret. Men det er for de andre Parter en selvsagt Ting, at de kan paaanke Sagen til Højesteret.

Jeg finder i dette Øjeblik ikke Anledning til at berøre andre Spørgsmaal end Spørgsmaalet om Lærernes Medtagelse i dette Lovforslag. Jeg kan være tilbøjelig til at give de ærede Medlemmer Ret, der har udtalt sig stærkt om det vanskelige ved at tage Lærerne med, og jeg skal for mit Vedkommende med stor Villighed deltage i en Forhandling i Udvalget med det Maal for Øje maaske at indskrænke Lovbestemmelsen paa dette Punkt.

Jeg vil slutte med at sige, at dette Lovforslag i det hele trænger til den grundige Overvejelse i Udvalg, som ærede Medlemmer har forlangt, og jeg haaber, at der ud af denne Overvejelse maa fremgaa et Forslag, der kan vindes en større samlet Tilslutning, end det foreliggende Lovforslag har gjort i Dag.

Povlsen: Maa jeg takke den højtærede Kultusminister for den sidste Udtalelse,